

FLYGVAPEN FRIVILLIGA

FLYGVAPENFRIVILLIGAS
MEDLEMSTIDNING

3.23

UNGDOMSKURSER ÅRET OM I ALLA VÅRA 5 REGIONER!

SYD

ÖST

VÄST

MITT

NORD

OFFICERSYRKEN INOM FLYGVAPNET

HVUND HÖSTKURSER I REGION MITT & NORD NY GS

SÖK TILL SOMMARKURS 2024 50 ÅR PÅ TRONEN

SPORTLOVSAKTIVITET ESTLAND

God Jul & Gott Nytt År

MILITUM RESPONS

Som medlem i Flygvapenfrivilligas Riksförbund kan du kostadsfritt bli medlem i Militum Respons. Det beror på att FVRF är en frivillig försvarsorganisation.

Förmåner för **hjältar**

Förmåner och rabatter för Flygvapenfrivilliga och andra frivilliga försvarsorganisationer.

Aktivera ditt medlemskap kostnadsfritt på militum.se med koden: **FVRF5386MR**

INNEHÅLL # 3.23

LEDAREN.....	4
UNGDOMSRÅD TRE ROSOR.....	6
SPORTLOVSAKTIVITET	7
50 ÅR PÅ TRONEN	8
NY GS	8
INFORMATION	10
ARTIC PRECISION LONGRANGE.....	11
FÖRSVARSMAKTEN I ÖSTERSUND.....	14
HELGKURS PÅ F 21	16
SOMMARKURS 2024.....	18
TACK & HEJDÅ!	20
MÖNSTRING & VÄRNPLIKT	21
O-RINGEN I ÅRE.....	22
TILL MINNE AV LARS STADIGH	23
HEMVÄRNSUNDERRÄTTELSEKURS	24
LEDARSKAPSKURS	26
HÖSTKURS PÅ F 21	28
MINNE FRÅN DÅ OCH NU	30
KUPERJANOVLADE RADA 2023	32
HÖSTKURS REGION MITT.....	38
MÖTE MED REGIONERNA	39
IACE.....	40
INSTRUKTÖRSKURS DEL 2	41
YRKEN INOM FLYGVAPNET	42

Flygvapenfrivilligas Riksförbund
Magnus Ladulåsgatan 18
S-118 66 STOCKHOLM

Besöksadress:
Magnus Ladulåsgatan 18
E-post: info@fvrf.se

Leveransadress:
Magnus Ladulåsgatan 18
S-118 66 STOCKHOLM

Ansvarig utgivare:
Lennart Thomsen
Tel: 070-296 23 00
lennart.thomsen@fvrf.se

Utbildningsfrågor:
Rickard Törnstråle
Tel: 0732-34 46 81
rickard.tornstrale@fvrf.se

Tord Wallin
Tel: 076-135 76 31
tord.wallin@fvrf.se

Utvecklingschef:
Jan-Åke Johansson
Tel 070-886 98 38
jan-ake.johansson@fvrf.se

Ekonomi:
Linda Venström
Tel 073-432 43 48
linda.venstrom@fvrf.se

Anna Blomlöf
Tel 070-292 58 24
anna.blomlof@fvrf.se

Grafisk formgivning:
Mumrik
mumrik.reklam@gmail.com

Medarbetare tidningen:
Anna Blomlöf
Tel 070-292 58 24
anna.blomlof@fvrf.se

Foton, utan uppgift om fotograf,
är tagna av FVRF. Citera gärna
tidningen men ange alltid källan.

För insänt material ansvarar ej.
Vi förbehåller oss rätten att redigera
och förkorta artiklar för att passa format
och spara plats.

Tryck:
Ljungbergs Tryckeri, Klippan.

RIKSFÖRBUNDSSTYRELSENS ordförande har ordet

Hej medlemmar i FVRF!

Nu är vi på väg in i vintern med allt vad det innebär i våra olika delar av landet. I Östersund ligger snön för tillfället i ett halvmeterjockt lager ute i trädgården och det har blivit lite ljusare i vardagen. Runt om i landet finns det variationer i hur ljus eller mörk tillvaron ter sig. Så länge vi håller ut och tillsammans kämpar mot ett gemensamt mål att stärka FVRF och våra medlemmar samt öka vår betydelse för det militära och civila försvaret så kommer det att ljusna med tiden. Utmaningar har vi ett antal men de betyder också möjligheter för oss att påverka vårt Riksförbund och förändra eller ta helt nya vägar. Med den envishet och det engagemang som kännetecknar många av er FVRF-vänner så kommer vi hitta lösningar och nya sätt att tackla dessa utmaningar. Tillsammans kämpar vi framåt!

Året som snart passerat har innehållit många bra aktiviteter runt om i landet. Förhoppningsvis har just du haft möjligheten att delta i någon eller några av dessa. Jag tror att det är av stor vikt att vi skapar gemenskap och starka band både inom organisationen och våra regioner, men även till övriga samhället, myndigheter och föreningar. Vår del i totalförsvaret behöver också en stark folkförankring. Något som vi alla kan vara en del av att bygga upp genom att t ex vara aktiva, sprida kunskap och ta diskussionen när den dyker upp. Riksförbundsstyrelsen jobbar löpande med att lägga den långsiktiga riktningen för FVRF för de kommande ungefär 3–5 åren. Var vi kommer att vara då, hur vi nått våra mål och i vilken omfattning vi nått visionen får vi se. Det har tagits ett antal inriktningsbeslut de senaste

åren vilka styrelsen tillsammans med vår nye generalsekreterare får skapa en gemensam samsyn kring. Bytet på denna befattning sker vid årsskiftet men arbetet med överlämning har påbörjats under hösten.

Lennart Thomsen har under flera år lett kansliet och drivit verksamheten framåt. Det blev en abrupt start då han valdes som ordförande i Riksförbundsstyrelsen men några veckor senare fick frågan om att anställas som generalsekreterare efter avgående Jacob Hahr. Det fanns vid det tillfället en del att reda i då den tidigare utbildningschefen valt att sluta och vi befann oss mitt i en pandemi. Det finns fortsatt en del att arbeta vidare med rörande utbildningsområdet, vilka redan pågår, och höstens reduceringar i utbildningar har varit ett sätt att hantera

konkreta utmaningar som hamnat på bordet. FVRF har historiskt haft ett nära samarbete med uppdragsgivarna och levererar utbildningar av hög kvalitet. Med nya ledningsstrukturer och ansvarsfördelning på Högkvarternivån har vi alla en utmaning att bygga nya

förtroendefulla relationer och underhålla de tidigare, för ett fortsatt fruktsamt och förtroendefullt samarbete.

Inom kort avslutar vi året 2023 men vi är bara halvvägs genom utbildningsåret. Jag vill tacka alla er engagerade frivillig-

medlemmar! Tack till er som arbetar för verksamhetens bästa och till er som deltar i de aktiviteter och utbildningar som våra regioner genomför. Utan medlemmar finns inte heller något riksförbund eller kansli! Varmt välkommen till ett nytt spännande 2024!

Jag önskar er alla en God Jul och Ett Gott Nytt År!

MATS KARLSTRÖM, RIKSFÖRBUNDSSTYRELSENS ORDFÖRANDE

Flygvapenfrivilligas ungdomsråd på Tre Rosor okt 2023

Främja engagemang och ungdomars inflytande

Ungdomsrådet är viktigt för FVRF's ungdomsverksamhet. Det främjar ungdomars engagemang och inflytande inom vår organisation och framförallt ungdomsverksamheten. Genom att erbjuda unga människor en plattform att uttrycka sina åsikter och delta i utvecklingen av ungdomsutbildningen, ser FVRF, genom ungdomsrådet, behoven hos våra ungdomar.

FVRF Riksstämman 2016 beslutade att inrätta ett ungdomsråd i syfte att de aktiva ungdomarna skall få ett ökat inflytande över vad ungdomsverksamheten innehåller och hur den planeras, genomförs och följs upp. ”För att sammanhålla och utveckla ungdomsfrågorna organiseras ett ungdomsråd”. Ungdomsrådet organiseras under generalsekreteraren.

FVRF vill göra unga medvetna om de olika möjligheter som finns inom Flygvapnet och uppmuntra fler unga att överväga en karriär inom försvaret. I dagens samhälle är det viktigt att ge ungdomar möjlighet att uttrycka sina åsikter och vara delaktiga. Ungdomsrådet gör precis detta genom att främja engagemang och ungdomars inflytande inom FVRF.

Att träffas tillsammans och diskutera årets utbildningar, erfarenheter och minnen från året är viktigt. Med på mötet är både ungdomar, ungdomsledare och personal från FVRF kansli. Mötet genomförs både samlat men även uppdelat där ungdomarna får tillfälle att diskutera enbart med GS Lennart Thomsen.

Ungdomsrådet är även viktigt för GS, utbildningsansvariga, ungdomsledare m.fl. Att diskutera med ungdomarna och få deras syn och tankar på utbildningen, instruktörer, skillnader mellan regionerna mm. Vad behöver vi göra bättre eller förändra? Vilka möjligheter och eventuella hinder finns det idag för ungdomar att fortsätta sin utbildningsbana inom FVRF? Många kloka tankar och åsikter dryftades under helgen.

Internationella utbyten med UK och Estland diskuterades. Utbytet i Estland blev mycket lyckat. Ett svenskt lag vann och detta var första gången ett svenskt lag vunnit Kuperjanovlaste Rada. Mer om Estlandsutbytet finns att läsa om på annan plats i detta nummer. Tord Wallin berättade även om vårt inträde i IACE.

Värdegrund var en annan mycket viktig punkt på helgens program. Vi delades in i grupper och diskuterade värdegrund med frågor som ” Vad är viktigast för oss” kopplat till värdegrund? Vilka är de vanligaste avvikelserna mot värdegrunden?

Vidare presenterade Tord Wallin utveckling av den ”röda tråden” – utbildningens gång i FVRF och Rickard Törnstråle hade genomgång av utbildningsblocken med ungdomsledarna. Under ledning av Jan-Åke Johansson diskuterade ungdomarna drivkrafter och hinder för fortsatt engagemang i ungdomsverksamheten. Många kloka tankar och åsikter kom fram.

Självklart behövde vi sträcka på benen och få lite frisk luft. Vad är då inte bättre än ett härligt cirkelpass i solen!

Tack för denna gång, ser fram i mot nästa ungdomsråd då det även kommer hållas val av ungdomsrepresentant till riksförbundsstyrelsen!

TEXT: EMELY RAVAN OCH ANNA BLOMLÖF
FOTO: ANNA BLOMLÖF

VINTERN 2024 PLANERAR FVRF FÖR SPORTLOVSAKTIVITETER

Mer information
hittar du
inom kort på vår
hemsida!

Foto: Mats Karlström, Lars Pettersson och Johan Hörndahl.

Varmt välkomna att söka till våra kurser 2024

Det har tagit lite extra tid att få våra kurser på plats inför året 2024, men nu finns det kurser upplagda på vår hemsida!

Försvarmakten och då även Flygvapnet har en väldigt hög belastning i egen verksamhet nu och fortsatt framåt. Detta påverkar FVRF och vår möjlighet att erhålla både tider och platser.

Omfördelningar, ökat arbetstryck och fortsatt ombyggnation innebär att även F 16 kommer ha mycket begränsad möjlighet att hantera frivilligverksamhet under 2024.

Detta innebär att vissa delar av vår kursverksamhet måste flyttas från Uppsala (F16) till annan plats.

Men ungdomsverksamheten kommer fortsatt att genomföras i Uppsala.

Omfördelning av LSS personal på frivilligsektionen i Halmstad har gjort att all vår verksamhet i Halmstad måste flyttas till annan en annan ort (i skrivande stund pågår fortfarande detta arbete i samarbete med Flygstaben och Rikshemvärnsstaben.

All ungdomsverksamhet i FVRF region syd kommer att genomföras vid F 17.

P.S. Verksamhet rörande X-befattningarna i Flygvapnet kommer att vara koncentrerade till andra halvåret 2024. Information om detta kommer efterhand.

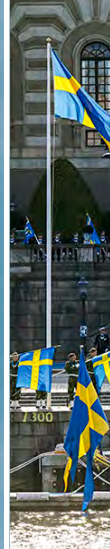
www.flygvapenfrivilliga.se

Fanvakternas 1:e fanförelare samlas med strykta fanor på slottet, logården för genomgång före genomförande.

Som en hyllning till H.M. Konungen genomfördes även överflygningar i formation över Kungl. Slottet. Här ser man fem jetplan från olika tidsepoker: Tunnan, Lansén, Draken, Viggén och Gripen.

Sveriges genom tiderna längst regerande monark - Kung Carl XVI Gustaf

Lördagen den 16:e september firade man kung Carl XVI Gustafs 50 årsjubileum som Sveriges statschef med en storslagen kortege genom Stockholm. Självklart var FVRF med och firade konungen.

JOHAN TÖRNQVIST ny generalsekreterare vid Flygvapenfrivilliga

Flygvapenfrivilligas Riksförbundsstyrelse har utsett Johan Törnqvist som ny generalsekreterare vid Flygvapenfrivilligas Riksförbund från den 1 januari 2024.

Johan är överstelöjtnant i Flygvapnet och har en bakgrund som flygnavigatör och telekrigsoperatör vid F 16 och F 21. Han har mångårig erfarenhet av befattningar

i Hökvarteret och var ställföreträdande förbandschef för FM02, insatsen med Tp 84 i Mali 2017-18.

Johan är nyligen hemkommen efter 4 år som Försvarsattaché i Indien och Afghanistan och tjänstgör nu vid Flygstaben fram till sin pensionsavgång.

Johan Törnqvist efterträder Lennart Thomsen vilken efter tre år som generalsekreterare avser bli pensionär på heltid.

Vi hälsar Johan Törnqvist varmt välkommen till Flygvapenfrivilliga. En utförligare presentation kommer efter tillträdet.

MATS KARLSTRÖM, ORDFÖRANDE RFS

Foto landstigning Vasaorden Slottet: Anders Wiklund/TT

Deltagande frivilliga försvarsorganisationer. Från vänster: SPSF Pistolskytteförbundet, SCF Civilförsvarsförbundet, Bilkåren, Försvarsutbildarna genom Tunga infanteriföreningen, FVRF Flygvapenfrivilligas Riksförbund samt SBK Brukshundsklubben.

Kungaparet färdades i hästanspänd kortege genom centrala Stockholm. Eskortskvadron ur Livgardets livskvadron red före och efter den kungliga vagnen. Kungaparet bytte sedan till bil för att avsluta med kungaslupen Vasaorden från Skeppsholmen tillbaka till Kungliga Slottet.

Längs kortegevägen hälsades kungaparet av cirka 3200 soldater och sjömän ur 24 förband från Armén, Marinen och Flygvapnet, flertalet musikkårer och en fanborg bestående av 80 fanvakter. Häribland FVRF. Fanborgen utgjordes av regementen, flottiljer, organisationsenheter och hemvärnsbataljoner från hela

landet samt ett mindre antal frivilliga försvarsorganisationer. Genom att omgruppera under kortegens färd så kunde fanborgen hälsa konungen två gånger – en gång i början och gång i slutet av kortegevägen när de steg iland nedanför Slottet.

TEXT & FOTO: LUDVIG HOLM

Foto landstigning Vasaorden Slottet: Anders Wiklund/TT och foto överflygning: Clement Morin/Kungl. Hovstaterna. Dessa två bilder hämtade från: <https://www.kungahuset.se/arkiv/nyheter/2023-09-16-kungaparet-fardades-i-kortege-genom-stockholm>

FÖLJ OSS PÅ LINKEDIN & FACEBOOK!

Flygvapenfrivilligas Riksförbund FVRF har en nationell sida på LinkedIn! Skriv in FVRF i din LinkedIn profil och uppdatera den med vårt fulla namn så kommer vår logotyp upp på din egen sida.

Följ oss gärna på Facebook
→ Flygvapenfrivilliga

INFORMATION FRÅN EKONOMERNA PÅ KANSLIET!

Ska du gå en utbildning hos oss så får du innan kursstart ett antagningsbesked till din mail som du ska kvittera. När du gjort det så finns din **digitala reseräkning** på www.fvrf.se under "Min sida". Där loggar du in med BankID alternativt användarnamn och lösenord. Klicka sedan på "Reseräkningar". Där hittar du alla reseräkningar för kurser du är antagen till och har kvitterat.

Ska du arbeta som tex kurschef eller instruktör på någon av våra utbildningar får du i god tid innan kursstart ett avtal till din mail. Först när du accepterat ditt avtal hittar du din digitala reseräkning på www.fvrf.se under "Min Sida".

Med den digitala reseräkningen kan du bifoga filer, så som SGI-beslut eller dina digitala kvitton. Har du mottagit ett vanligt "papperskvitto" för ett utlägg som du önskar ersättning för, **måste det skickas med vanliga posten till Kansliet - FVRF, Magnus Ladulåsgatan 18, 118 66 Stockholm.**

Behöver du hjälp med att fylla i din reseräkning?

På vår hemsida under rubriken "Dokument" hittar du lathundar.

Gällande SGI (sjukpenninggrundande inkomst)

Ska du gå en utbildning hos oss, som berättigar till dagpenning, behöver du skicka in ditt SGI beslut (det går bra att bifoga med din reseräkning alternativt maila det till ekonomi@fvrf.se). Ditt SGI-beslut får inte vara äldre än 18 månader och det måste vara giltigt under kursen. Dagen du skickar in din ansökan om SGI till Försäkringskassan blir ditt beslutsdatum. Reglerna för SGI gäller såklart även för dig som arbetar hos oss.

Har du ingen eller mycket låg inkomst får du 130 kronor per dag. Blanketten för ansökan hos FK är "5540 inkomst och arbetstid". Läs mer på Försäkringskassans hemsida.

Har du frågor eller funderingar är du välkomna att kontakta oss.

Vänliga hälsingar

Linda Venström och Anna Blomlöf

ÄR DINA MEDLEMSUPPGIFTER AKTUELLA?

Annars finns det risk för att du missar medlemstidningen samt kallelser till kurser och övriga aktiviteter. Uppdatera dina personuppgifter via www.fvrf.se under "Min Sida"

Lön utbetalas via Swedbanks lön och utbetalningssystem (SUS)

Anmäl ditt konto till Swedbanks kontoregistrat www.swedbank.se

Lönespecifikationen erhålles via KIVRA, registrera dig på: www.kivra.com

Arctic Precision Longrange skyttetävling, norr om Haparanda

Långa avstånd – bra med stöd för vapnet.

Jag, Peter Kornacher, är frivillig inom FVRF Syd och Flygvapnet och började med sport- och tävlingskytte först för några månader sedan. Sammanlagt har jag skjutit i många år men jag brydde mig aldrig om att träna på allvar eller delta i några tävlingar.

Det hela ändrades först när jag blev medveten om att en lokal skytteförening i närheten av min hemort i Skåne tillät skytte med kikarsikte på lite längre avstånd.

Sedan dess har jag tränat mera regelbundet och det var när en av mina skyttekamrater berättade att han skulle flyga till Arctic Precision Longrange tävlingen norr om Haparanda.

Där skulle det anordnas en långhållstävling i disciplinen Precision Rifle Series (PRS). Mål skulle beskjas på avstånd ifrån 350 till 952 meter ifrån många olika, mer eller mindre obekväma positioner under tidspress. Det lät som en spännande utmaning och jag anmälde mig innan jag hann fundera allt för mycket över hur utmanande det skulle bli.

Långhållsskytte är en skyttedisciplin där mål beskjas på varierande avstånd, vanligtvis upp till 1000 meter, men ibland betydligt längre. Oftast är avstånden kända så att skytten kan uppskatta kulbanan och träffpunkten. På längre håll är rätt avståndsbedömningen avgörande. Vid vissa tävlingar är avståndet inte bekant men storleken på målet är känt i stället. Då kan kikarsiktets hårkors användas för att uppskatta avståndet. Hur viktigt avståndsbedömningen är, visar ett lite överdrivet exempel, om en skytt beväpnad med en AK 5c skulle beskjuta ett mål på ett avstånd som han tror är 600 meter men som i verkligheten är 650 meter så skulle kulan, beroende på de yttre omständigheterna, träffa mer än 80 cm för lågt.

Det samma gäller för vinden. Blåser det med bara 2

Förberedelse före skyttemoment.

sekundmeter från sidan, så skulle kulan drivas lite över en meter i sidled på 650 meter. Precision Rifle Series (PRS) är en disciplin som har blivit populär i USA och även i Europa. Den liknar den svenska fältskytte-disciplinen men är mera dynamisk då den kombinerar precisionsskytte på långa avstånd och snabba förflyttningar.

Inom PRS är avstånden vanligtvis kända. Däremot ställs höga krav på att snabbt hitta en stadig skjutposition och att bedöma och kompensera för vindavvikelsen. Efter en eller flera skott, beroende på hur stationen (uppgiften) är upplagd, byter skytten position och beskuter ett annat mål, som då kanske ligger på längre avstånd och i en annan riktning, vilket gör att vindens inverkan blir en helt annan.

Den 17–18 juni genomfördes ”Arctic Precision Longrange”. Eller som det heter på svenska, ”Riksmästerskapet i Långhållsskytte” på Lombens Skjutfält beläget 4 mil norr om Kalix.

Skjutfältet tillhör Norrbottens Regemente I 19 med högkvarter i Boden och tävlingen arrangerades av Haparanda skyttegille. Sammanlagt sköt 65 deltagare, där många kom från europeiska grannländer. Samling var klockan sju på morgonen och när vi kom fram, hade ett flertal skyttar redan anlänt. Parkeringen fylldes snabbt med bilar med svenska, norska och finska registreringsnummer och inom kort kallade organisatörerna till samling. Vi hade delats upp i olika

Notiserna viktiga för olika stationer.

”Squads” med fyra till nio deltagare för att på så vis kunna skjuta på flera banor samtidigt. Under det kommande två dagarna skulle vi skjuta på 19 olika stationer och om tiden räckte, avlossa 8 till 13 skott inom 90 till 120 sekunder. Sammanlagt alltså 196 skott på avstånd ifrån 350 till 952 meter.

För att inte tappa räkning eller glömma avstånden är det brukligt att ha skrivit ner den viktigaste informationen. I mitt fall fäste jag den på vänster arm och den innehöll följande: Avstånd till målet, drop, hur mycket kikarsiktet skulle justeras uppåt och vinddrift, hur mycket kikarsiktet skulle justeras i sidled för att kompensera för den rådande vinden.

När tiden räckte till valde jag oftast att ”klicka höjden”. Det betyder att jag ställde in höjdjusteringen på kikarsiktet så att jag kunde sikta ”mitt på”. Blev det mera bråttom valde jag istället att sikte högre. Även då jag följde mina noteringar löpte jag en stor risk att göra fel pga. nervositet och tidspress.

Hur gick det då för mig? Bättre än väntat, men inte så bra som jag hade hoppats.

Jag lärde mig otroligt mycket och det var väldigt spännande att få delta i en tävling på så hög nivå. Att se på hur toppskyttarna hanterade vissa av uppgifterna och att kunna ställa frågor var extremt lärorikt. Tävlingen kännetecknas av en professionell och fokuserad atmosfär samtidigt som det rådde en vänlig och öppen stämning. Ett flertal internationella deltagare uttryckte sig väldigt positivt om att försvarsmakten hade möjliggjort matchen genom att ge tillträde till skjutfältet och Haparanda Skyttegille hade gjort ett enormt arbete och ansvarade för ett välorganiserat och utmanande evenemang.

Personligen återvände jag hem med en mängd idéer om hur jag kommer att förbättra min träning och mitt skytte. Jag upptäcker mer och mer hur roligt det är att tävla och hur motiverande det är för den egna träningen.

För er som läser detta och har ett intresse av sportskytte så finns det med stor sannolikhet en förening i närheten av där ni bor. Oavsett om det är luftgevär, korthåll med .22 eller långhållsskytte. Information hittar ni bland annat på www.skyttesport.se

TEXT OCH FOTO: PETER KORNACHER,
DELTAGARE FRÅN FVRV SYD

Kikarsikte Click-viktigt hjälpmedel.

Hårkorsikte användbart system för att bedöma avstånd och att hålla upp för höjd och vind.

www.skyttesport.se

Försvarsmaktsdagen i Östersund

Flyguppvisningar_Erik Löfgren FM.

Lördag den 23 september genomfördes Försvarsmaktsdagen i Östersund. Arrangemanget genomfördes vid Teknikland, Optands flygfält, mellan Östersund och Brunflo och arrangerades av I 21 Västernorrlands regemente med Jämtlands fältjägarbatal och Fältjägargruppen/ Hemvärnet med Norra militärregionen.

Flygvapenfrivilliga representerades av ungdomar och instruktörer från Region Mitt vilka bland annat förevisade tält 20 med utrustning, erbjöd besökarna att testa på att montera bår 2B och bygga ihop en treföt med hjälp av surrning. Dessutom visade de bilder från vår verksamhet, bjöd på saft i värmen och målade de som ville med kamouflagefärg.

Det var en mycket hektisk dag för FVRF då Försvarsmaktsdagen totalt besöktes av över 10 000 personer.

Dagen bjöd även på en mängd uppvisningar och förevisningar av bland annat Livgardets dragonmusikkår med beridna högvakten, FMCK med MC-uppvisning, Hemvärnets musikkår i Jämtland samt hunduppvisning med Hemvärnet. Flyguppvisning genomfördes med

JAS 39 Gripen från F 21 och TP 84 Hercules från F 7 samt flyglegendaren Ivan Myhr med en Saab Saphir (SK 50). Dessutom fanns Försvarsindustrin på plats i form av Saab, BAE Systems Hägglunds och FMV. Avslutningen på dagen blev salut med historiska artilleripjäser med Jämtlands Fältartilleri och stridsförevisning med soldater från 14:e Hemvärnsbataljonen (Fältjägarbataljonen) och värnpliktiga från Bergs kompani på I 21 Jämtlands fältjägarbatal.

Stort tack till alla som besökte oss under dagen!

TEXT: MATS KARLSTRÖM
FOTO: MATS KARLSTRÖM SAMT
ERIK LÖFGREN / FÖRSVARSMAKTEN

FVRF deltog under FMdagarna i Östersund.

Besökarna fick en solig och fin dag.

Förevisning av tält.

Hur monterar man en bår.

Skönt att få vila lite.

Region Mitts arbetslag för dagen.

FVRF flaggan visades upp.

Helgkurs på **F 21**

Helgen v.40 hölls det en helgkurs från fredag till söndag där ungdomar från sommarkursen kom för att fortsätta sin utbildning. Med var även ungdomar som påbörjade sin ledarkursutbildning (LK).

På fredagskvällen kom vi på plats på flottljen för att installera oss i kasern och vi hälsade på nya kamrater och våra ledare för helgen. Senare på kvällen fick vi lite kvällsfika och kl. 22.00 var det ”tpto”. En militär signal på kvällen som innebär att manskapet ska återvända till sina förläggningar för att gå till nattvila.

Dagen därpå pårustade vi och vi fick ut vår utrustning som vi nu skulle få förvara i ett rum i kasern. Vi inventerade våra persedlar och såg till så att alla hade fått sina saker. Sedan var det dags att ta på sig utrustningen.

På lördagseftermiddagen började vår utbildning ”Kallt väder”, som vi kommit dit för. Vi gick igenom fyra olika moduler om kyla och vad som kan ske om man blir nedkyld och får köldskador. Samt hur man ska behandla och se till att man inte blir nedkyld och får köldskador.

På kvällen hade vi en utbildning om hur man känner igen flygplan, om det är ens fiender eller inte. Vi fick lära oss allt från hur planets vingar ser ut till hur många motorer flygplanet har, om det är turbofans eller ett propellerplan samt olika nationalitetsbeteckningar så

man vet varifrån planet kommer. Detta visade sig vara ett intressant ämne för många ungdomar som redan innan denna utbildningen hade koll på många olika flygplan.

På söndagen vaknade vi som vanligt vid 06.00 och vi fixade iordning allt för att sedan gå och äta frukost. Efter frukosten utförde vi en ordentlig städning där LK eleverna skulle visitera och se till att det var riktigt rent. Efter visitationen bytte vi om till fyskläder för att utföra ett fystest. Vi sprang 3,3 kilometer för att se hur vi ligger till. Det fanns många olika känslor under fystestet men alla tog sig igenom det och gjorde det bra. Nu återstod att duscha och byta om till civila kläder då det snart var dags att utrycka.

Vi samlades sedan i byggnad 65 för kurschefens genomgång. Efter det åt vi lunch och gick sen tillbaka till kasern för att hämta våra civila persedlar. Utryckningen skedde kring klockan 12.00 och vi ungdomar lämnade flottiljen med nya kunskaper och nya vänner för denna gång

TEXT: ELIN RÖNNFJORD
FOTO: LG SANDGREN SAMT ARKIVBILDER

Inventering av militär utrustningen. Arkivbild.

Sjukvårdsövning. Arkivbild.

God Jul & Gott Nytt År!

önskar
Flygvapenfrivilliga

SOMMARKURS I FLYGVAPNET

FLYGVAPENKUNSKAP – KAMRATSKAP – FÖRSVARSMAKTEN – FYSISK TRÄNING – FLYGNING – LÄGERLIV – UTMANINGAR

Från den 1 januari 2024 kommer ungdomar kunna söka Sommarkurs
via Flygvapenfrivilligas hemsida www.fvrf.se
samt få information om vad man får uppleva på en sommarkurs

Sommarkurs 2024

På FVRF's sommarkurser rycker det varje år in ca 300–400 ungdomar!

Hinderbana, sjukvård, marschträning, exercis, skjututbildning, flygning och förläggningstjänst. Det är några av inslagen i en två veckor lång ungdomskurs som arrangeras av Flygvapenfrivilliga med stöd av frivilligsektionerna.

Men det hinns även med lite brännboll och diverse samarbetsövningar för att stärka gruppkänslan. Ungdomarna i FVRF öst fick i somras ett kärt besök av sina anhöriga ute i fält, vilket är mycket uppskattat. De hade då föreläsning av sjukvård, eldning samt tältresning vilket efterföljdes av fika och tid till att umgås med nära och kära.

FVRF har sommarkurser på 5 olika platser runt om i Sverige på F 21 Luleå i Norr, F 16 Uppsala, Helikopterflottiljen i Linköping, F 7 Såtenäs och F 17 Ronneby.

Kursens mål är bland annat att få kunskap om Försvarsmakten och dess verksamhet, med huvudinriktning mot Flygvapnet. Kursen ska även ge kunskap om de frivilliga försvarsorganisationerna och deras verksamhet, med huvudinriktning mot Flygvapenfrivilliga. Vi vill också ge förutsättningar för att utveckla ett flygintrasse. Ge ett ökat intresse för idrott och förståelse för vikten av god hälsa och öka förutsättningarna för att utvecklas som individ och gruppmedlem.

Två veckor varvas med teori och praktik samt olika studiebesök och föreläsningar. Tycker du att detta låter intressant?

**Läs mer om Flygvapenfrivilligas
ungdomsverksamhet på vår hemsida
www.fvrf.se.**

Bilderna är lånade från FVRF Öst Facebooksida

Dags att säga tack och hej!

Tiden går fort när man har roligt, heter det. Det har inte bara varit roligt, en del saker har varit nödvändiga också, men mina 3 år som generalsekreterare har formligen flugit i väg. Det har hur som helst varit en väldigt spännande tid.

Jag har fått tillfälle att lära mig hur en demokratiskt medlemsstyrd förening fungerar inifrån. Lärt mig dess styrka och sårbarheter och hur de kan hanteras. Trots mina tidigare 43 år i Försvarsmakten har det varit lärorikt att betrakta myndigheten från ett nytt perspektiv i en helt ny roll. Det har också varit spännande att på nära håll träffa våra försvarspolitiska företrädare och ta del av deras tankar och resonemang.

Det jag uppskattat mest med jobbet är alla positiva krafter jag har stött på i vår verksamhet. Den energin hade räckt för att förse en normalstor svensk stad med värme. Styrelser, kansli och medlemmarnas vilja och ambitioner att bidra till att såväl utveckla vår organisation som att stödja och stärka Flygvapnet, Försvarsmakten och totalförsvaret, är imponerande. Det som är lite trist i sammanhanget är att det finns en inneboende tröghet bland myndigheter och kommuner att ta emot den hjälp som erbjuds. Här kan vi alla hjälpas åt att sprida ljus kring det vi kan stödja med samt marknadsföra våra styrkor och möjliga bidrag.

Sverige som nation står inför stora utmaningar liksom hela den demokratiska världen. Försvarsmakten och totalförsvaret står inför en förändring och utveckling som saknar motstycke i modern tid.

En sak står dock helt klart, ett totalförsvaret utan befolkningens stöd kommer aldrig att kunna bli ett uthålligt samhälle.

Den resan har bara börjat, det kommer att bli en spännande tid ni har framför er.

Johan Törnqvist som efterträder mig från årsskiftet, har en lång och gedigen erfarenhet från såväl Försvarsmakten som FVRF, ett mycket bra val av ny generalsekreterare. Johan presenterar sig själv på en annan plats i tidningen.

Jag lämnar min befattning med många fina minnen, intryck och massor med positiv energi, det är eran förtjänst.

Tack för min tid och lycka till med ert fortsatta och viktiga arbete i FVRF!

LENNART THOMSEN, GS

Två värnpliktiga vid Luftstridsskolan som hämtat ut sin utrustning.

MÖNSTRINGSDAGS?

Det är **Plikt- och prövningsverket** som ansvarar för att kalla, testa och anta ungdomar till grundutbildning med värnplikt. I början av varje år skickar de ut mönstringsunderlag till alla som under året kommer fylla 18 och omfattas av totalförsvarsplikten. Därefter väljer de ut vilka som ska kallas till mönstring och genomföra tester.

Du kan göra en egen ansökan

Om du inte kallas till mönstring men ändå är intresserad av att göra värnplikt kan du göra en egen ansökan om du inte kallas det år du fyller 18.

Du kan söka även efter att du fyllt 18 – faktum är att du kan söka till grundutbildning med värnplikt till framtills du fyller 45 år.

Information hämtat från:

www.pliktverket.se samt

www.forsvarsmakten.se/sv/information-och-fakta/forskolor-och-ungdomar/monstring-och-varnplikt-vad-galler/

FOTO: FREDRIK WINNEBORN/FÖRSVARSMAKTEN

MEDLEMSAVGIFT I FLYGVAPENFRIVILLIGA

I början av januari 2024 kommer du att få ditt inbetalningskort för medlemskap hemsänt till dig via brev.

Flygvapenfrivilliga vill att du betalar din medlemsavgift på 200 kr senast den 31 januari. Glöm inte fylla i ditt personnummer, namn och mailadress.

O-Ringen i Åre

Under veckorna 29, 30 och 31 var vi några ungdomar från FVRF som hjälpte till som funktionärer under O-Ringen i Åre. Själva O-Ringen pågick under vecka 31, men det var en massa förberedelser inför tävlingen och även efteråt.

Vecka 29 fick vi ungdomar hjälpa till med att bygga omklädningsrum i Trillevallen, sätta upp staket runt barnpassningsområdet och först på fredagen fick vi gå in och jobba i deltagarservice. I deltagarservice skrev vi ut nummerlappar till deltagarna, gav ut bussbiljetter till de som förbokade, och det fanns även möjlighet att boka bannor, hyra SI-pin, köpa bussbiljetter eller bara ställa frågor.

När tävlingsveckan startade fick vi vara mer ute på tävlingsområdet. Vi bemannade vätskekontrollerna

runt om på orienteringsbannorna. Där delade vi ut start-, skogs- och målvätska.

Veckan efter O-Ringen så var det dags att riva allt. Molanda som var en provisorisk campingplats på en gammal flygplats skulle rivas. Övriga anläggningar som kiosker, tält mm skulle också monteras ner för att fraktas vidare till nästa års O-Ringen.

TEXT OCH FOTO: EMILIA NIVA, REGION MITT

Bra jobbat Alice.

Många suportrar på plats.

Kontrollpunkt med fin utsikt.

*O-Ringen är en orienteringstävling som avgörs på olika platser i Sverige årligen. Dit kommer orienterare från hela världen. Tävlingen arrangeras i juli, och pågår i sex dagar där varje aktiv dag motsvarar en etapp.
(Redaktörens anm.)*

LARS-OLOF STADIGH

har avlidit efter en tids sjukdom

Lars var under många år aktiv inom Flygvapenfrivilliga och vår verksamhet. Han gjorde sin första ungdomskurs 1972 på F 4. Oavsett om han var kurschef, instruktör eller adjutant fanns glädjen och engagemanget där. Han bjöd gärna på historier från förr och var aldrig främmande för att ta sig an en uppgift.

Som chef för Frivilligsektionen på F 4 värnade Lars alltid om frivilligorganisationernas plats i Försvarsmakten. KFÖ, KU, RU, PLIS - vi är säkert många som både suckar och ler åt Lars kreativitet och flexibilitet under Frivillighelger, sommarskolor m.m.

Under sin tid i FM har Lars varit C Friv vid både F 4 och LSS samt huvudlärare på BBS i Uppsala. Han har även tjänstgjort i olika befattningar vid HKV, FTS och PROD LOG samt verkat som främst FN-observatör i Afrika under flera år.

Lars var även aktiv inom Reservofficerssällskapet i Jämtlands län och under många år en viktig kugge i det årliga utbytet med vänföreningen i Nord-Tröndelag. Många är de historier som berättats i glada vänners lag.

FVRF Jämtland Härjedalen representerade vid begravningen och minnesstunden där många glada minnen delades med familjen.

FVRF hedrade Lars minne med en krans och gåvor till Hjärt-lungfonden. Vi kommer ihåg Lars som en spjuver med glimten i ögat.

KAMRATERNA I J/H FVFB
SAMT I FVRF REGION MITT
GENOM LENA WISELL,
THOMAS HELLMAN OCH
MATS KARLSTRÖM

FVRF Hemvärnsunderrättelse- tjänstkurs i **Halmstad**

En tolv dagar lång utbildning tog sin början en varm dag i Halmstad. FMTS stod som värd och på schemat en grund- och fortsättningskurs för spanings- och underrättelsetjänst inom Hemvärnet. Vi deltagare presenterades för ett digert instruktörslag - det fanns erfarenheter från jägarförband, säkerhetsförband, prickskyttetjänst och såklart HvUnd-kompanier. Bemötandet och atmosfären var kollegial och kraven på oss deltagare var högt uppsatta. Dels på grund av att många moment skulle avhandlas och utbildas på, men även med tanke på de fysiska och mentala ansträngningarna som väntade i fältmiljö. Föga anade vi vad de extra kraven som vädret skulle komma att lägga på oss, men mer om det nedan.

Marschering med den lilla ryggsäcken.

Redan första dagen lades grunderna med tillpassning av marschsäck (LK100), hur den skulle packas och hur fötter skulle tejpas för att bäst förebygga skav. Kvällen avslutades med ett första marschpass runt flottiljområdet, detta för att vänja rygg, axlar och fötter vid de kommande prövningarna.

Efter fler teoretiska pass blandat med fysisk övning under den andra dagen var det sedan dags att tillbringa två dygn i fält. Övningsfältet Nyårsåsen tog emot oss med ett lätt monsunregn och vi traskade glatt ut i skogen med hårt belastade avbärarbalten. Konsten i att etablera en O-plats för fast spaning lärdes förtjänstfullt ut och ju längre dagen gick blev väderleken avsevärt soligare. Natten spenderades i patrulltält som maskerats föredömligt. Nästföljande dag bjöd på ännu mer regn, rivning av förläggning och stridsövningar. Sedan var det dags att åter bedriva utbildningen (och skönhetssömmen) i kaserntmiljö.

De följande dagarna syftade till att dels utbilda oss på fler nödvändiga kunskaper men även för att förbereda för den lite längre fältövningen som skulle utgöra kursens slutkläm. Samband, högantenn, orientering, koordinater nöttes in och förfinades. Sådant som man inte kan repetera för många gånger. Vi hann även med en orienteringstävling och en exkursion med nyttiga diskussioner om hur man bäst spanar mot en fientlig landstigning. Ett strandnära hotell som ägs av en känd musiker skymtade förbi.

Kursens sjunde dygn var det så dags att åter besöka Nyårsåsen för att i fält prova på allt vi lärt oss. En fordonsmarsch genomfördes, fordonen parkerades och maskerades och patrullen försvann in i terrängen för att påbörja lösandet av sin första uppgift. Hela fältövningen innehöll två moment med fast spaning och två med rörlig spaning, blandat med övningspaus för utbildning. Dygnen blev långa och vissa framryckningar i terrängen genomfördes nattetid. Trots detta var humöret i gruppen alltid sådant att vi hela tiden stöttade och hjälpte varandra. Ryggsäckar lyftes upp på kamratens rygg, fästingar lokaliserades och avlägsnades. Det hördes ständiga uppmaningar att äta och dricka så fort tillfälle till vila gavs.

Inför den sista kvällen i fält tornade mörka moln upp sig och det började svaja ordentligt i trädtopparna. Gruppen gav sig iväg på trötta men stadiga ben och hade inom några timmar upprättat såväl O-plats som en bakre plats för återhämtning. En sista uppgift att spana på en vägkorsning återstod att lösa. In i handlingen skred så stormen "Hans" och slog till med full kraft. Mycket kan sägas om hur vi i gruppen upplevde den natten, men sammanfattningsvis var det väldigt skönt att lägga sig i en varm sovsäck då postpasset var slut.

Inom Försvarsmakten är ingen övning slutförd förrän all materiel vårdats, och detta upptog mestadels av

Patrulltält som maskerats föredömligt.

den tiden som återstod av kursen. Inte ett skrymsle i torkrummen lämnades tomt när den personliga materielen skulle bli torr.

En synnerligen trevlig avslutningsmiddag med diplomering blev en mycket uppskattad avslutning på kursen. Vi deltagare vill uttrycka ett stort tack till samtliga instruktörer och FMFS och passar samtidigt på att rekommendera kursen varmt.

ARTIKELN SKRIVEN AV EN ELEV FRÅN KURSEN.
INLÄMNAT AV STF KURSCHEF LT ERICSSON.

Vila behövs även på en HvUndkurs. Arkivbild.

Ledarskapskurs - Höstkurs på F 21

➔ På måndagen klockan 13.00 ryckte vi in.

Vi började med att hämta ut den utrustning vi saknade, eller rättare sagt nästan all utrustning, vi hade tidigare inte fått ut någon vinterutrustning som vi egentligen hade behövt förutom ett par vintersulor. Efter det bytte vi om och packade våra väskor för att gå ut i fält, vi blev också utrustade med varsin pannlampa, två yxor och två sågar. Vi vandrade ut i mörkret till en utpekad plats där vi möttes av våra befäl. Väl där fick vi instruktioner om hur vi skulle spendera natten och att vi skulle bygga en bivack. När vi byggde var det vindstilla, vi gissade att om det börjar blåsa kommer det att blåsa från havet och byggde bivacken därefter. Vi hade dock fel. Senare på kvällen när vi nästan var färdiga med bivacken började det blåsa rakt in i vår bivack så det blev en riktigt kall natt och då var det för sent att ändra på något. Efter det samlade vi på oss en riklig bunt med kvistar till elden som räckte hela natten. Då vi kände oss nöjda med allt gjorde vi oss i ordning för att gå och lägga oss. Tyvärr var vi bara fyra LK elever under kursen, vilket gjorde att vi alla fick vara eldvakt i 2 timmar var under natten.

Under natten värmdes vi vatten i våra fältflaskor för att ha som värmekälla i sovsäcken. Vi upptäckte då att en av fältflaskorna var trasig och det blev väldigt blött i en sovsäck, de blöta kläderna byttes ut och sovsäcken hängdes upp på reflektorn för att torka. Nu var vi fyra elever men bara tre sovsäckar. Lösningen på detta var att eldposten fick låna ut sin sovsäck och fick sedan, vid eldpostbytet, ta den nya eldpostens sovsäck. Under natten var det -16 C och ingen sov särskilt mycket. På tisdag morgon fick vi åka in till kasernen och torka blöta grejer samt äta frukost och sova en stund. Efter det bar det av ut mot skogen igen.

Väl ute i skogen fick vi undervisning i tripodbygge samt att tända eld med tändstål och bränsle från skogen. Efter det hade vi en individuell tävling där man skulle tända en eld som skulle brinna av sig själv, i minst fem minuter. Sedan var det lunchdags och kurschefen kom med både matlådor och choklad vilket var väldigt uppskattat. När lunchen var över fick vi i uppgift att orientera oss runt i skogen och vi tog oss närmare och närmare flottiljen. När vi var på utsidan av flottiljen, nära lilla skjutbanan, fick vi i uppgift att värma den andra i stridsparets fot som hade fått en hypotetisk köldskada. Under tiden vi värmdes varandras fötter drack vi varm dryck och ännu en gång fick vi choklad av kurschefen.

Efter middagen var det dags för tävling stridspar vis, tjejerna mot killarna. Tävligen gick ut på mörkerspaning med bildförstärkare span 4:a. Ett stridspar i taget gick in i byggnaden vid skjutbanan och utrustade sig med varsin span 4:a och vi skulle identifiera vad som var vid kortsidorna av väggarna och vad som var mitt i rummet på ett bord. Resultatet av tävlingen blev lika eftersom båda paren missade en sak var. Efter att båda lagen utfört momentet gick vi och la oss i vårt tält.

Kort rast och strumpbyte.

På onsdag morgon blev vi väckta klockan 0520, vi packade raskt ihop tältet och vår packning för att marschera ut i skogen igen. Efter en promenad stannade vi för att äta frukost. Den frystorkade maten blev inte så bra tillagad då det tog för lång tid att koka vattnet och istället använde vi det varma vattnet i våra termosar som nu tyvärr var ljummet, så vi fick äta knaprig frukost. När vi hade packat ihop fick vi en karta med fyra utmarkerade områden, vi skulle orientera till områdena och hitta ett papper där. På de olika papprena fanns det en bild av ett föremål. En höna, en varg, ax och en båt, vi fick sedan veta att det var en rebus. Vi klurade på den samtidigt som vi fortsatte att orientera till nya punkter på kartan. Vid den sista punkten möttes vi upp av våra av befäl. Vi fick i uppgift att transportera en vattendunk på en bår, vattendunken föreställde en kombinationsskadad individ med riskavstånd på en meter. Vi kunde alltså inte ta i båren utan fick lösa uppgiften genom att använda hampasnöre. När vi hade räddat den skadade fick vi lägga ifrån oss våran packning, springa en värmeslinga och höja stridsvärdet med lite choklad från kurschefen.

När det var dags för lunch byggde varje stridspar en tripod till respektive eld där vi kokade vatten till vår frystorkade mat och termosar. Vi fick då frågan om vi ville sova i tält kommande natt och vara utan mat eller om vi ville sova i en bivack och ha tillgång till mat. Det var ett svårt beslut som vi inte var överens om men som tur var behövde vi inte lämna något svar då. Efter lunchen skulle vi kasta blinda handgranater i en pallkrage och för varje miss fick man springa straffrunda. När alla tillslut hade uppnått kravet på att träffa hälften av granaterna gick vi vidare till nästa station. Där fick vi ta fram bilderna vi hittade tidigare och välja en bild var. Det var ingen rebus som vi trodde utan det var en uppgift som vi skulle lösa. Den som hade båten skulle transportera hönan, vargen och axet över en "flod". Men hönan och vargen kunde inte bli lämnade ensamma för då skulle vargen äta upp hönan och man kunde inte heller lämna hönan och axet för då åt hönan upp axet. Uppgiften löste vi direkt och efter det fick vi veta att vi skulle få gå in till kasernen och sova inne den sista natten på kursen. Vi var osäkra om det

verkligen var sant att vi skulle få sova inomhus men vi gick in på flotttiljen till kasernen där vi påbörjade vård av all materiel som vi skulle lämna in till förrådet dagen efter. Vi snyggade också till oss för att gå till matsalen och få njuta av varm middag och en god natts sömn inomhus.

På torsdag morgon var det revelj som vanligt klockan 0600, därefter åt vi frukost i matsalen och städade våra logement och städområden. Klockan 0800 stod vi alla FK- och LK-elever utanför förrådet med all vår utrustning för att lämna in den. När vi hade lämnat in vår egna utrustning gick vi tillbaka till kasern och tog de frånvarande elevernas utrustning som fanns nere i källaren på kasernen och lämnade in den på förrådet. När inlämningen var färdig gjorde vi en skriftlig utvärdering av kursen i lektionssalen samt hade vi ett gemensamt kursavslut. Efter det åt vi alla lunch och åkte hem.

TEXT: KAJSA JOHANSSON OCH TYRA LUNDBÄCK RIMFORSEN
FOTO: LG SANDGREN

Kokning av vatten över eld med tripod.

Elden tänd och sovsäckarna redo.

Ett gäng glada FK elever.

Under vecka 44 hölls höstkursen för ungdomar på Luleås flygflottilj F 21. Alla var vi nyfikna om hur denna vecka skulle vara och vi väntade oss vinterkyla, snö och kalla dagar.

Vi kom på plats på flottiljen på måndag förmiddag och fick sedan pårusta direkt och installerade oss i kasern. Under eftermiddagen fick vi en genomgång av värdegrund där vi repeterade allt vi lärt oss från sommarkursen. Senare under kvällen uppdaterade vi även vår utbildning i gevär 22 long, som vi också påbörjat under sommarkursen.

Andra dagen delades vi upp i två grupper där ena gruppen var på skjutbanan och den andra gruppen var på flottiljens brandstation. Den grupp som skulle marschera till skjutbanan var inte särskilt taggad på att ligga stilla hela förmiddagen då det var -16 grader ute och blåste rejält. På skjutbanan fick vi lära oss en ny bekvämare skjutställning och att skjuta med stöd

med hjälp av vår stridspackning. Här fick även några hjälpas åt i en krissituation då några ungdomar höll på att förfrysas sina tår, allt slutade bra. På brandstationen fick vi först en teorilektion om bränder och olika hjälpmedel för att släcka en brand. Sen lärde vi oss, genom att testa själva, hur man släcker bränder med brandfilt och brandsläckare. Vi fick även se hur man inte skulle släcka en oljebrand och vad som händer om man gör det på fel sätt.

Senare den kvällen hade vi utbildning i hur man känner igen helikoptrar, om det var ens fiende eller inte. Precis som vid förra utbildningen om flygplan så var det många ungdomar som tyckte det var mycket intressant och lärorikt.

Ungdomarna tränar på att släcka brand i kläder.

Uppvisning på varför man inte ska släcka oljebrand med vatten.

Tredje dagen skulle båda grupperna till skjutbanan på morgonkvisten, som tur var så hade det blivit betydligt mildare ute så ingen höll på att förfrysas denna dag. Vi sköt likadant som dagen innan. Under hela förmiddagen sköts det för fullt på skjutbanan och de flesta ungdomar tyckte att det var roligt. Under eftermiddagen fick vi träna på att sätta upp tält 20 när backen var frusen. Det var inte så lätt som vi trodde. Vi marscherade sedan tillbaka till kasern och samlades i vapenvårdslokalen för att vårda gevären. Efter middagen, lite senare under kvällen, var det dags för inventering och vård av persedlar.

Sista dagen var det storstädningen och dags för oss att lämna flottiljen för denna gång. Vi avrustade och lämnade in våra persedlar på förrådet för att sedan samlas i lektionssalen. Där höll kurschefen några ord och berättade om nästa års kurser. Våra befäl var även där för att säga några ord. Vi åt lunch lämnade sedan F 21 med nya kunskaper om brand, helikoptrar och skjutning.

Två dagar på skjutbanan är de bästa.

Några av ungdomar berättade för mig om vad de gillade med höstkursen:

- Kursen var lärorik, rolig och intressant, berättar Kurkinen och Sefbom.
- Kursen är grymt användbar tack vare brandutbildningen då det inte är många ungdomar som får en sådan utbildning. Det är alltid extremt kul att vara där och jag rekommenderar kursen till alla. Under kurserna kommer man att hitta vänner som springer både vått och torrt med en, förklarar Trogen

TEXT: ELIN RÖNNFJORD
FOTO: LARS-GUNNAR SANDGREN

Minnen från då och nu

Soldatprovsmärke med
5-årskransar.

Soldatprovet

"I en order av den 12 juni 1978 beordrade chefen för armén att ett obligatoriskt prov i fysisk träning och uthållighet "Soldatprov" skall hållas fr o m utbildningsåret 1978/79"

Soldatprov 3 mils marsch.

När vi närmar oss jul tänker jag ofta tillbaka på, ja just det, "Soldatprovet" och då undrar ni säkert varför.

Jo, när Skånes Flygvapenförening hösten år 1981 framförde önskemål om att få genomföra ett årligt Soldatprov på F 5 i Ljungbyhed, så påbörjades en drygt 30-årig tradition.

Soldatprovet är ett sätt att pröva förbandet och soldatens stridsvärde och soldatduglighet. Soldaterna uppträder i grupp om ca 8 man och har förutom sitt vapen en stridspackning på minst 12 kg. Förflyttning sker längs en 3 mils lång sträcka med olika moment som, orientering, sjukvårdsmoment, avståndsbestämning och avslutas med en skarpskjutning mot olika mål.

Varför blev Soldatprovet en tradition och en uppskattad sådan? Ja svaren är flera men jag tror främst det berodde på upplägget. Provet genomfördes alltid under en lördag-söndag i mitten av december. Lördagen började med vapentjänst, inskjutning och träning. På eftermiddagen genomfördes prisskjutning där skyttemedalj och prispeng fanns att erövrå. Kvällen var en kombinerad julfest med luciatåg där kursens förmågor löste olika uppgifter som att vara lucia, tärnor och tomtenissar. Inte att förglömma, tomten som fanns även där och då.

Tidigt på söndagsmorgon startade Soldatprovet med ca 30-35 deltagare (som mest var vi över 50 deltagare) fördelade på fyra grupper. Eftersom marschen genomfördes i december var det alltid mörkt vid starten och vädret var ofta snö och kyla. Längs den 3 mil långa marschvägen prövades deltagarna i olika moment. Efter halva sträckan var det utspisning av lunch och en noggrann kontroll av fötterna för att förhindra skavsår och blåsor. När grupperna kom i mål, inne på förbandets skjutbana efter 8 timmar, avslutades dagen med en övning i grupps försvar.

Uppställning för Soldatprov. Foto: Tommy Thulin.

Soldatprovet avslutas med skjutmoment.

Sjukvårdsmoment inlagt under marschen.

Ja, vad fick man då efter genomfört Soldatprov, mer än skoskav och ömma axlar? Varje år får deltagarna ett Soldatprovsmärke, efter 5, 10, 15 osv år får man en krans att fästa runt märket. Något som de flesta upplevde vid dessa träffar var samanhållningen och gemenskapen samt att ha genomfört en fysiskt ansträngande övning tillsammans. En av våra veteraner, Leif Gunnarsson, 83 år och revisor i FVRF-S, har genomfört 29 stycken Soldatprov och är lite besviken över att han inte kunde gå det 30:e provet pga ett dåligt knä.

Nu kommer givetvis frågan? ”Var och när går nästa soldatprov”. Det jag känner till är att FVRF inte genomför några soldatprov för tillfället och att det säkert är mer än 6–7 år sedan sist. Försvarsutbildarna genomför provet varje år och över hela landet. Ett tips är att ni

i regionerna samplanerar med försvarsutbildarna och genomför det som en s.k. föreningsaktivitet. En del av våra ungdomar deltar i liknande marscher inom andra föreningar men då under en annan benämning, exempelvis ”Kamratmarsch”. Ungdomar får inte genomföra Soldatprov eftersom det innehåller stridsmoment. Om du är intresserad av att veta mer om Soldatprov som genomförs så hittar du både filmer och berättelser på nätet, lycka till.

**Hör gärna av er med minnen till:
lars.pettersson@fvrf.se Tfn: 070-58 000 59**

TEXT OCH FOTO: LARS PETTERSSON/FVRF

Kuperjanovlaste Rada - ESTLAND 2023

Första dagen fick de svenska deltagarna testa och skjut in sig på de estniska ungdomsvapnen.

Tisdagen den 1 augusti samlades 20 ungdomar och 4 instruktörer från olika regioner i FVRF på Arlanda för att påbörja en minnesvärd resa till Valga i södra Estland och 2023 års upplaga av tävlingen Kuperjanovlaste Rada.

När alla hade checkat in sitt bagage, tagit sig genom säkerhetskontrollen och fått i sig lite mat satte vi oss på planet som skulle ta oss till Lettlands huvudstad Riga. I Riga mötes vi upp av våra estniska värdar och tillsammans med dem åkte vi den cirka tre timmar långa bussresan till Valga, en stad som ligger precis på gränsen mellan Estland och Lettland. Vi skulle hålla till på den estniska sidan om gränsen och bo i en kasern inne på ett försvarsmuseums område.

När vi alla fått i oss frukosten som bestod av smörgåsar, ett överväldigade antal olika smaker av juice och den söta släta gröten med sylt och smör, begav vi oss till dagens första aktivitet som ägde rum på en skjutbana. Transporten till skjutbanan var i en gammal DAF 4440 och på skjutbanan fick vi bekanta oss med det estniska ungdomsvapnet M16 colt karbin. Vapnet är konverterat så du skjuter med samma ammunitionstyp som används till 22 long, vapnen som vi använder i Sverige. Vi fick möjlighet att skjuta i olika skjutställningar på olika nivåer samt att skjuta dubbelskott. Därefter stod vapenvård på schemat, sedan åkte vi tillbaka till förläggningen för att äta lunch.

Efter lunchen fick vi en första genomgång av de estniska värdarna inför tävlingen. Där fick vi se kartan och veta skalan, samt hur tävlingen i stort var utformad. Vilka utmaningar som väntade samt att en av kontrollerna i år skulle bestå av en fem timmars paus där våra instruktörer hade möjlighet att ta hand om och hjälpa oss hur mycket de ville så länge det inte bröt mot någon av tävlingens regler.

När genomgången var klar åkte vi till ett badhus i den intilliggande staden Tõrva. På badhuset fick vi chans att lära känna varandra bättre, bland annat genom att lyckas klämma ned sex ungdomar och två instruktörer i en bubbelpool gjord för fyra personer. Efter att badhusvistelsen var avklarad såg vi oss runt i staden innan det var dags för en middag där efterrätten stod framdukad på bordet direkt när vi kom till restaurangen. Trots det åt vi ändå varmrätten först. När alla var mätta

Strumpbyte och egenvård vid rast.

och belåtna åkte vi tillbaks till Valga och spenderade resten av kvällen där.

Torsdag morgon var kommen och dagen för tävling samt starten på ett oförglömligt äventyr. Men innan tävlingen besökte vi museet där Estlands militära historia visas upp med vapen från andra världskriget och hur polisen, tullens samt brandkårens historia sett ut. Museibesöket var väldigt intressant och lärorik men spänningen och nervositet bland oss ungdomar hade redan börjat byggas upp. Så när vi hade gått tillbaka till förläggningen började förberedelserna och packandet inför tävlingen. Lagen spridde ut sig i olika rum i kasern för att kunna diskutera vad som skulle få följa med i strids säcken och vad som skulle bli onödigt. Det packades och packades om mer än en gång innan packningen kändes så lätt som möjligt och allt viktigt var med. Under tiden började även de estniska ungdomarna anlända och flera fick återse gamla ansikten man träffat förr.

Hinderbanan genomfördes lagvis efter den första nattens tävlande.

Passage av det avslutande hindret på hinderbanan.

När alla tävlingsdeltagare anlänt till museiområdet, som var startpunkten för tävlingen, hölls en invigningsceremoni och därefter gjordes de sista förberedelserna inför tävlingsstarten. Vi peppade igång varandra och pratade om hur vi trodde tävlingen skulle vara. När klockan sedan slog 20:30 gav sig det första svenska laget iväg och med 10 minuters intervaller följde de fyra andra svenska lagen. Regnet som tidigare under eftermiddagen öst ner hade nu upphört och himmelen lystes nu upp av en regnbåge. Detta måste vara ett gott tecken, så under den gick vi in i natten och det blev början på ett stort äventyr. Den första så kallade "Check Pointen" var inne i staden och bestod av två moment. Det första momentet gick ut på att med full utrustning rädda en 70 kg tung docka från en mörk rökfylld källare på så kort tid som möjligt. Därefter väntade ett sjukvårdsmoment som gick ut på att ta hand om en skadad "person" och utföra HLR på ett korrekt sätt. När dessa moment var avklarade började tävlingen på riktigt och vi rörde oss ut ur staden och in i skogen för att inte återvända förrän om två och ett halvt dygn.

Efter en lång nattvandring med utmaningar och korta pauser, där vi fick chansen att sova en stund, kom vi tidigt på morgonen fram till den första kontrollen. Där träffade vi också våra svenska instruktörer och lyckan, glädjen men framför allt energin vi fylldes med när vi såg dem går inte att beskriva.

Kontrollen bestod av tre olika moment där det första var att kasta en kniv, en yxa, en spade och ett spjut så att de fastnade på en träpanel så fort som möjligt innan tiden gått ut. Vilket inte var så enkelt. Därefter väntade ett skyttemoment där alla i laget fick varsitt magasin som skulle laddas med fem patroner. På så kort tid som möjligt skulle vi nu, en och en, skjuta ned så många lerduvor som möjligt. Det sista momentet var en lång och utmanande hinderbana. Här skulle laget bland annat klättra och balansera på linor mellan träd, klättra över ett nät uppspant mellan två träd, krypa under ett lågt liggande nät och springa en kort sträcka med mindre trästockar i famnen.

Under tävlingen inser vi att kartan inte är lika exakt som de svenska kartor vi är vana vid. Även om det på kartan ser ut att vara en väldigt lätt öppen terräng att röra sig i så kan det i själva verket vara en skogsplantering som har börjat växa upp blandat med snårskog. Vi lärde oss även hur mycket mörkret påverkar en och hur trött du blir under natten. Så pass trött att du efter ett tag inser att du går och sover samtidigt. Vi fick gå och hålla i banden på en kamrats stridssäck eller så höll vi någon i handen för att inte ramla. Men efter mörkret som gjorde en extremt trött och kanske lite nedstämd kom gryningen och ljuset och fyllde en med hopp och glädje på nytt. Något annat som också gjorde oss mer hoppfulla och glada var när vi mötte de andra svenska lagen under tävlingens gång och fick

Bara spurten kvar fram till mål.

Tjejlaget gläds efter målgång, trötta men stolta efter en fantastisk laginsats.

möjlighet att slå följe med varandra. Att bara få gå och prata med varandra, skämta om vad man upplevt och stötta varandra gjorde mycket. Vi alla tog oss igenom det här tillsammans. Förutom att tävlingen var riktigt jobbig och bitvis utmanande så växte du väldigt mycket som person. Du utsattes och fick göra saker du aldrig i hela ditt liv trodde att du skulle våga göra och än mindre klara av. Men att inse att du faktiskt kan, trots dina rädslor, och att se någon annan klara av att göra något de tyckte var obehagligt, det fyllde en med så mycket glädje.

Efter knappt ett dygns tävlande korsade vi en flod och efter floden blev vi nu jagade i nästan två dygn. Det märktes direkt att fokuset i gruppen hade förändrats och alla var mer på sin vakt. *Skulle det finnas någon som väntade på oss när vi korsade vägen, vem fanns runt kröken på stigen och var det inte en ficklampa jag såg därframme bland träden.* Så gick tankarna runt i huvudet och du var hela tiden på helspänn. Kanske var det först efter att vi fått känna adrenalinpåslaget och höra hjärtat bulsa i öronen, som vi för första gången insåg vad vi egentligen gett oss in i och att vi inte kan vara rädda för allt även om vi är på vår vakt.

Tidigt den andra morgonen på tävlingen kom kontroll Indiana som bestod av en fem timmars paus där våra instruktörer hade gjort i ordning ett tält 12 med sov-säckar och liggunderlag samt en brasa i kaminen för

att vi ungdomar skulle få chansen till så bra sömn som möjligt. Vi fick även i oss ett mål varm mat som där och då smakade himmelskt. När vi även fick våra fötter omplåstrade och på nytt tejpade kände många utav oss att vi var mer omhändertagna än vi någonsin varit. Det stöd och den omtanke våra instruktörer visade, gav oss otroligt mycket energi och glädje. När du sedan lämnade kontrollen kändes allt mycket lättare även om det sen visade sig att tävlingen skulle förbli minst lika jobbig.

Känslan på väg till det sista momentet var obeskrivlig. Hela kroppen var trött, sliten och det gjorde ont lite här och där, men du visste att allt snart var över och att du snart skulle ta dig i mål vilket var den enda och största drivkraften. När du sedan kom fram till det sista momentet och insåg att du återigen skulle springa samma hinderbana du sprungit en gång tidigare under tävlingen, men denna gång med all din utrustning. Att ta sig i mål tillsammans med hela laget var huvudfokus och alla smärtor och tröttheten man tidigare känt, lättades tillfälligt av adrenalin som du fylldes med. När hela laget tagit sig över mållinjen och man fick omfamna varandra sköljde alla känslorna över en som en våg och du ville nästan gråta av lycka. Att ett av de svenska lagen, det beryktade lag 5 Vananmehe rohelse ingild, sprang hinderbanan snabbare med utrustning än de gjort utan var något otroligt att bevittna. Framförallt eftersom det bekräftade för oss alla att segern för dem

Det vinnande laget och de svenska instruktörerna. (från vänster Clara Bergström, Sven-Olof Olofsson, Anton Nilsson, John Staaf Olofsson, Valter Elofsson, Simon Björkander, Mats Karlström, Roger Summersett)

Samtliga svenska deltagare vid museet efter genomförd tävling.

Trötta deltagare vilar under 5-timmarspausen på tävlingen.

Utspisning vid kasern på Militärmuseet.

Vattenövergång på en temporär flytbro av plank. Det gällde att hålla farten uppe för att inte sjunka för djupt.

var klart inom räckhåll. I och med denna seger skrevs det historia, detta var nämligen första gången ett svenskt lag vunnit Kuperjanovlaste Rada i dess 26 år långa historia.

Dagen efter tävlingen besökte vi något som kan liknas med ett Teknikens Hus där det fanns olika aktiviteter att testa på, exempelvis cykla på en lina flera meter över marken eller sitta i en jordbävnings-simulator. Under dagen besökte vi även ett stort köpcenter där vi kunde gå runt bland butikerna samt prova på en höghöjdsbana. När vi kom tillbaka till förläggningen på kvällen hade vi en avslutning-smiddag med våra estniska värdar och passade på att tacka dem för ett fint mottagande och för den väl arrangerade tävlingen samt aktiviteter utanför tävlingen. Även de passade på att tacka oss för att FVRF ännu ett år valt att fortsätta samarbetet och delta i Kuperjanovlaste Rada.

Morgonen för hemresan var kommen, och efter frukosten satte vi oss i bussen för att åka till flygplatsen i Riga. När vi landat på Arlanda var det dags att säga farväl och tacka varandra för den otroliga resan vi gjort tillsammans och för de minnen vi nu delar.

TEXT: TINDRA BOQVIST
FOTO: UNGDOMAR OCH INSTRUKTÖRER
SOM VAR MED PÅ RESAN TILL ESTLAND.

Höstkurs Region **Mitt**

Region Mitt har under tre dagar genomfört ungdomsutbildning på Frösön i Östersund.

Karttjänst är en viktig del av orienteringen.

De ca 50 ungdomarna har genomfört förläggningstjänst, FK-eleverna i tält och LK- och PK-eleverna i vindskydd. Ungdomarna fick tillfälle att sitta eldpost och övning i att hålla jämn värme i spisen samt uppsikt på sina sovande kamrater. Detta samt välbyggda förläggningar gör att nätterna blivit bra.

Därutöver har de olika kursstegen fått genomföra olika utbildningsblock anpassade till utbildningsnivå. Ungdomarna har bl. a genomfört skytte med ungdomsvapen 22.long samt elektroniskt skytte, sjukvård, försvarsupplysning, orientering/mörkerorientering, sambandstjänst, åka bandvagn på terrängbana, rapportering och spaning. En del ungdomar har upplevt utbildningsmomenten som utmaningar och andra har erfarenheten som behövs för att känna sig trygg i situationen.

Bra jobbat av alla elever och instruktörer!

TEXT OCH FOTO: MATS KARLSTRÖM

FK-eleverna bygger förläggning med vindskydd och reflektor.

Freya och Elin trivs i goda vänners sällskap.

Sebastian, Hamza och Lukas vid deras tält 20.

MÖTE MED REGIONERNAS styrelseordförande och kanslister

Den 19–20 november samlades Flygvapenfrivilligas styrelseordförande med kanslichefer till möte i Stockholm, med på mötet var också ledamöter från Riksförbundsstyrelsen. På programmet stod bland annat, riktlinjer för 2024 (RIL), regionala redovisningar avseende verksamheten i regionerna, förstärkningsgrupp flygplats och terminsbunden verksamhet mm.

Mötet öppnades med att RFS ordförande Mats Karlström hälsade deltagarna välkomna. Vår Generalsekreterare, Lennart Thomsen, berättade om vad som är på gång inom FM, kansliet och inom FVRF olika verksamhetsområden.

Utvecklingschefen Jan-Åke Johansson hade en intressant information om pågående arbete inom olika utvecklingsområden.

Utbildningschef Rickard Törnstråle berättade om tankarna kring en ny befattning ”Regional Utbildningsansvarig”. En av de viktigast uppgifterna blir att vara den regionala kontakten med regionens instruktörer samt att ha ett nära samarbete med utbildningschefen i utbildnings- och instruktörsfrågor.

Tord Wallin, som ansvarar för all ungdomsutbildning inom FVRF, informerade om nästa års verksamhet med en del organisatoriska förändringar av utbildningen vad gäller ungdomsutbildningen regionalt och centralt.

Vår nye Generalsekreterare, Johan Törnqvist (from den 1 januari 2024) följde helgens möte och passade på att presentera sig.

Naturligtvis fick såväl kanslister som regionernas styrelseordförande tid att dryfta egna frågor i såväl i smågrupper som i storforum. Arbetsbeskrivningar och arbetsmetoder diskuterades och uppdaterades.

Deltagarna riktade ett tack kansliet för en mycket trevlig och givande helg samt för fint anordnad gemensam middag på lördagskvällen. Styrelseordföranden, kanslisternas och deltagare från RFS var mycket nöjda mötet och önskar även framgent ha denna form av ett årligt återkommande möte.

LARS PETTERSSON/FVRF-SYD

Jan Åke Johansson om FVRF framtidsarbete.

Mötetsdeltagarna samlade.

Lennart Thomsen orienterar om läget inom FVRF.

Tillträdande GS Johan Törnqvist presenterar sig.

INTERNATIONAL AIR CADET EXCHANGE ASSOCIATION, IACEA

Vi kan med glädje meddela att Flygvapenfrivilliga har blivit nominerade och antagna till det första steget mot ett fullt medlemskap i IACEA. Detta skedde vid den årliga konferensen, som i år gick av stapeln i Las Vegas, med deltagare från hela världen. Probationary Membership, kan liknas vid ett medlemskap på prov under två år, som löpande utvärderas. Detta projekt möjliggjordes genom det fina bilaterala samarbete som pågått mellan Storbritanniens RAF Air Cadets och Sveriges Flygvapenfrivilliga under perioden 2016 och till dags datum.

Sverige har tidigare varit medlem i IACE, men valde att lämna organisationen för ca 20 år sedan. Nu är tiden åter mogen för att ta klivet in i detta samarbete.

Vi är mycket stolta och tacksamma. Ett extra stort tack riktas till Royal Air Force Air Cadets, vars stöd i denna process varit helt avgörande.

Planen inför 2024 för Sverige och Flygvapenfrivilligas del, är att vi genomför utbyte med Tyskland och Storbritannien med 5 + 5 elever samt ett följebefäl till respektive land. Detta kommer sedan utvärderas inför 2025 som preliminärt kommer se likadant ut.

Internationella utbyten i en militär kontext är mycket lärorika och bidrar till livslånga kunskaper och kontakter mellan ungdomar. En liknelse kan göras vid de många utbyten som årligen genomförs mellan universitet, högskolor och idrottsorganisationer. Tidigare IACE-utbyten har, för många nu tjänstgörande, inneburit en startpunkt på ett långt yrkesliv i Flygvapnet.

Bakgrundshistorik

Den 11 april 1946 besökte representanter för UK Air Training Corps (ATC) Montreal för att diskutera frågor av gemensamt intresse med Air Cadet League of Canada (ACLC). Vid detta möte diskuterades en plan för utbyte av flygkadetter och man enades om att lägga fram ett officiellt förslag på båda sidor av Atlanten.

Mötet i Montreal blev därmed startskottet för det internationella flygkadettutbytet.

Det första planerade utbytet mellan Kanada och Storbritannien utgjordes av baserade sig på 23 kadetter och två eskortofficerare. Dessvärre fick projektet skjutas upp på grund av ett polioutbrott i Kanada.

Nästa steg i planeringen blev när representanter för Air Cadet League träffade RAF- och ATC-kollegor i London för att diskutera utbytesplaner för 1947. ACLC yrkade då på att en utväxling av 46 kadetter från varje land skulle godkännas inför sommaren 1947. Den brittiske flygministern stödde förslaget.

Som ett resultat av Londonkonferensen genomfördes det första utbytet med 46 kadetter och två eskortofficerare mellan Kanada och Storbritannien och detta lade grunden för den framtida utvecklingen.

I syfte att utvidga utbytesplanen till att även omfatta USA, kontaktade Air Cadet League Civil Air Patrol

(CAP) National Commander i slutet av 1947. CAP-befälhavaren och hans stab deltog i ACLC:s årsmöte i februari 1948 och planer inleddes för det första utbytet av flygkadetter mellan Kanada och USA vilket slutfördes under de följande sommarmånaderna.

Efter kontakter mellan Kanada och svenska Flygvapnet, så besökte den första utbyteskadetten från Sverige Kanada 1950. Flygkadettförbundet knöt liknande kontakter med flygvapnet och flygklubbsorganisationerna i Norge, Nederländerna och Danmark och kadetter från dessa länder inbjöds också att besöka Kanada. Detta banade väg för ett ömsesidigt utbyte av två kadetter med vart och ett av de fyra nämnda länderna, vilket inleddes 1952.

Samtidigt lanserade USA en utvidgning av sitt eget utbytesprogram som vid ett tillfälle involverade 19 länder, varav några i Sydamerika. I mitten av 1950-talet var det uppenbart att det fanns ett behov av en internationell organisation för att samordna och administrera det övergripande utbytet. Detta ledde till bildandet av International Air Cadet Exchange Association.

En planeringskonferens hålls varje höst med ett av de deltagande länderna som värd. Vid dessa konferenser kommer man överens om detaljerna i utbytesprogrammet för det kommande året. För att upprätthålla kontinuiteten i de administrativa tjänsterna har ett sekretariat

inrättats och de deltagande länderna ger ett årligt bidrag för att stödja föreningen.

Varje medlemsorganisation ansvarar för utbyteskostnaderna i sitt eget land och för transport av sina kadetter och ledsagare till och från värdlandet eller samlingsplatsen. Baserat på det värde och den vikt som regeringar tillmäter IACE-programmet tillhandahålls ofta militära flygtransporter, även om vissa länder transporterar sina kadetter och eskorter med civila flygplan och andra med marktransporter.

Finansieringen av IACE-programmet varierar mellan länderna, men många är beroende av stöd från flyg- och verkstadsindustrin, nationella flygklubbar, ungdomsflygorganisationer och privatpersoner. Vissa länder med statligt sponsrade ungdomsflygorganisationer får direkt ekonomiskt stöd för utbytesprogrammet från sina regeringar. Besökande kadetter och eskorter medför inga kostnader i värdländerna förutom privata utgifter.

Eftersom det råder allmän enighet om att det är önskvärt att utöka utbytesprogrammet för flygkadetter, inbjuds regelbundet ytterligare länder. Som ett resultat av detta har det skett en gradvis ökning av antalet deltagande länder. För närvarande fluktuerar medlemskapet årligen baserat på varje lands förmåga att delta.

TEXT: TORD WALLIN, UTBILDNINGSHANDLÄGGARE

► Instruktörskurs del 2, F 21

IK-G del 2 har gått av stapeln i soligt vinterväder på F 21.

I mitten av november ryckte 14 elever in på kursen och samtliga lämnade kursplatsen med texten ”godkänd” på betygsdokumentet. De norra delarna av Sverige bjöd vid denna tidpunkt på ett fantastiskt vinterväder med klarblå himmel och 10 till 15 minusgrader vilket fick eleverna att jobba aktivt med sina riskanalyser kopplade till utomhusvistelse i kall väderlek.

Samtliga elever har genomfört TU-pass såväl inomhus i formen av teoretiska lektioner som utomhus i formen av praktiska övningar där bland annat exercis och förlägningsstjänst

var gemensamma teman för hela kursen, utöver det har det också bedrivits utomhusövningar i varierande ämnen.

TEXT OCH FOTO: LINDA SVAHN, KURSCHEF

Arbetslag 2 genomför trupputbildningspass utanför flotttiljen, morgonsolen är på väg upp och temperaturen stiger någon grad.

Vill du arbeta inom och vara en del av Flygvapnet?

Började Du som ungdom hos oss?

Skriv gärna till oss och berätta om din resa i FVRF och vidare in i Flygvapnet eller Försvarsmakten!

Maila till:
anna.blomlof@fvrf.se

Det finns många olika befattningar, bland annat att skydda Sveriges luftrum, genomföra räddningstjänst, utföra flygtransporter och att inhämta underrättelser. Flygvapnets förband är inriktade mot att lösa uppgifter i Sverige och utomlands. Det gör de i samarbete med marinen och armén.

Tillsammans ska de kunna skydda Sveriges gränser och försvara landet mot hot utifrån. Nedan listar vi exempel på befattningar som officer i Flygvapnet.

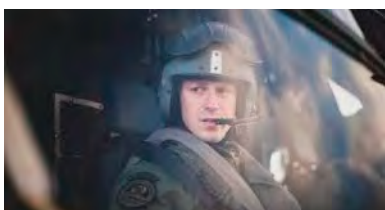
R3-SPECIALISTOFFICER

R3-specialistofficerens uppgift är att rädda liv och utrustning och se till att flygplatsen kan användas vad som än händer. R3 betyder: räddning, röjning och reparation.

FLYGTEKNIKER

Huvuduppgiften för specialistofficeren inom flygteknik är att se till att Försvarsmakten har tillgång till väl fungerande flygplan och obemannade luftfarkoster.

HELIKOPTERPILOT

Helikopterpiloten deltar tillsammans med ytterligare en pilot och en mindre besättning i varierande uppdrag nationellt och internationellt. Som helikopterpilot genomför du flyguppgifter som trupp- och materialtransport till svåråtkomliga områden, uppsättning av skadad personal eller ubåtsjakt.

STRIDSPILOT

Som stridspilot flyger du JAS 39 Gripen i olika flygupdrag. Dina arbetsuppgifter varierar mellan jakt, attack och spaning.

HELIKOPTERTEKNIKER

Som helikoptertechniker ser du till att helikopterförbanden har fungerande helikoptrar. Det innebär att reparera och underhålla helikoptrarna.

LASTMÄSTARE

Som lastmästare planerar och leder du verksamheten i ett transportflygs lastutrymme. Du ansvarar för att surra och viktberäkna lasten under flygupdrag.

FÖRSVARSMETEOROLOG

Som försvarsmeteorolog förmedlar du väderprognoser till förband på marken, till sjöss, under ytan och i luften.

SAMBANDSOFFICER

Som specialistofficer inom samband är du tekniskt ansvarig för en flygplats alla ledningssystem, exempelvis radio-system.

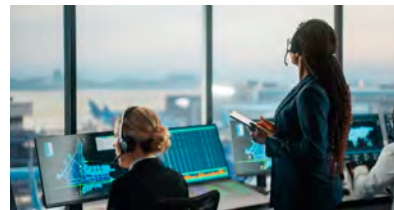
FLYGMASKINIST

En flygmaskinist specialistofficer har i uppgift är att transportera materiel och personal. Ytterligare uppgifter är luft-landsättning och taktisk transport.

MARKSTRIDSOFFICER FLYGVAPNET

Som markstridsofficer leder och utbildar du grupper i övning och strid. Du har stort ansvar för såväl människor som materiel.

FLYGLEDARE

Som flygledare är din huvuduppgift att leda trafiken på flygplatsen, såväl i luften som på marken. Du är anställd hos Luftfartsverket men placerad på någon av Försvarsmaktens flygplatser.

FLYINGENJÖR

Som flygingenjör arbetar du med Försvarsmaktens tekniska system genom olika faser – projektering, utveckling, underhåll och vidmakthållande.

Det här är bara ett axplock av alla befattningar som finns i Flygvapnet.

Mer information hittar du på:

<https://jobb.forsvarsmakten.se/sv/jobba-i-forsvarsmakten/verksamhetsomraden-arbetsomraden-och-forband/verksamhetsomraden/vo-flygvapnet/>

FOTON HÄMTAT FRÅN FÖRSVARSMAKTENS HEMSIDA: NIKLAS ENGLUND, HANS TRULLSSON, KRISTOFFER OLOFSSON, JOEL THUNGREN, JIMMY CROONA OCH JESPER SUNDSTRÖM HELIKOPTERTEKNIKER. FOTO: TITTI ELM/SVERIGES RADIO FÖRSVARSMETEOROLOG. FOTO: SOFIA SÖDERHOLM, FM FLYGMASKINIST. FOTO [HTTPS://STUDIER.SE/FLYGTEKNIKER-UTBILDNING/](https://studier.se/flygtekniker-utbildning/) MARKSTRIDSOFFICER FLYGVAPNET. FOTO: MATS CARLSSON/FÖRSVARSMAKTEN FLYGLEDARE. FOTO [HTTPS://WWW.GYMNASIUM.SE/YRKSGUIDEN/FLYGLEDARE-11859](https://www.gymnasium.se/yrksguiden/flygledare-11859)

Flygvapenfrivilligas Riksförbund sänder en julhälsning till medlemmar och samverkande Flygflottiljer, skolor och förband.

Vi tackar för stöd och bra samverkan under 2023.
Vi ser fram mot fortsatt gott samarbete under 2024.

En riktigt God Jul & Gott Nytt År!